

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 6. august 2025 blev i sag nr. 103404:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har indboforsikring. I klageskema og brev af 11/4 2025 har klageren bl.a. anført:

"Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?"

En fair compensation

...

Min hustru og jeg har været på ferie med venner i perioden fra d. 12.1 - 19.1.25. På grund af en bølge af indbrud i lokalområdet opbevarede vi min hustrus guldarmbånd i vores venners pengeskab mens vi var på ferie. Mens vi var på ferie blev vores venners hus udsat for indbrud og genstande til en værdi af ca. 700.000 kr blev stjålet. Blandt de stjalne genstande var pengeskabet – inkl. vores guldarmbånd.

Vi har anmeldt tyveriet af armbåndet til politiet (dette som supplement til anmeldelsen indgivet af vores venner). Den oprindelige rapport (journal ...) er blevet opdateret, således at jeg fremgår som forurettet for denne del af tyveriet.

Armbåndet er et familiearvestykke og er vurderet til 30.000 kr hos [auktionshus] for ca. 3 år siden. Som arvestykke, er der ingen købskvittering eller prisdokumentation.

Tyveriet af armbåndet blev anmeldt til Topdanmark den 20. januar 2025...

Den 21. januar modtog vi en anmodning fra Topdanmark om yderligere oplysninger - bl.a. eventuel dokumentation for vores krav på 30.000 kr.

Den 29. januar sendte jeg et foto til Topdanmark, som viser [mit familiemedlem] med armbåndet. Dette er den eneste tilgængelige dokumentation af arvestykket.

Ankenævnet for Forsikring

2.

103404

Den 10. februar anmodede Topdanmark om flg. yderligere oplysninger

- Politiets journalnummer
- Smykkevurderingen fra [auktionshus]

Den 11. februar kontaktede jeg Topdanmark med Politiets journalnummer og forklarede samtidig, at jeg havde kontaktet [medarbejder] fra [auktionshus] vedrørende hendes vurdering - men da armbåndet aldrig blev udbudt på auktion, var den eneste vurdering den mundtlige.

Den 12. februar modtog vi en skadesopgørelse hvor kompensationen blev fastsat til 3.000 kr Topdanmark begrunder det ekstremt lave tilbud som følger;

'For at vi kan erstatte kravet, skal du kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at du har haft de skaderamte ting. Dokumentation kan f.eks. være kvitteringer, overdragelseserklæringer eller lignende.

Hvis du ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre kravet, kan vi enten afvise kravet eller fastsætte erstatningen skønsmæssigt i henhold til vilkårenes punkt 11.A.

Dokumentationskravet skærpes desuden i takt med erstatningskravets størrelse. Det vil sige, at jo større krav man har, jo større krav stiller vi også til dokumentationen. Idet du har indsendt et større krav for 41.000 kr, skal du derfor i et vist omfang kunne dokumentere dette.

Vi har som dokumentation for armbåndet modtaget et foto. Selvom fotos kan være med til at sandsynliggøre kravet, anser vi ikke disse som tilstrækkelig dokumentation, da fotos i sig selv hverken dokumenterer ægthed, karat eller ejerskab. På baggrund af ovenstående har vi opgjort erstatningen for armbåndet skønsmæssigt.'

Jeg har bl.a. undret mig over følgende formulering *'Dokumentationskravet skærpes desuden i takt med erstatningskravets størrelse. Det vil sige, at jo større krav man har, jo større krav stiller vi også til dokumentationen. Idet du har indsendt et større krav for 41.000 kr, skal du derfor i et vist omfang kunne dokumentere dette.'*

Den anmeldte skadesbeløb er 30.000 kr. og ikke 41.000 kr.! Ud over at være ekstremt skuffede var vi nu også forvirrede over deres beslutningsproces. Den 13. februar 2025 sendte jeg følgende klage mail til Topdanmark;

'Vi har gennem mere end 15 år haft Topdanmark på samtlige forsikringer. I denne tid har vi kun brugt vores forsikringer i ganske få tilfælde. Det er derfor meget skuffende, at det selskab man har betalt mere end to hundrede tusinde kroner til, nu vælger at løbe fra regningen.

Udover at vi har lidt tab af et familiearvestykke (hvilket er slemt nok i sig selv), er det urimeligt, at Topdanmark tilbyder en totalt uacceptabel erstatning blot med den begrundelse at der ikke forelægger dokumentation. Som tidligere forklarede er den anmeldte armbånd et familiearvestykke hvor der selvsagt ikke forelægger dokumentation for anskaffelsesværdien/prisen. Vi har;

- et fotografi, der viser armbåndet (er tilsendt)
- en mundtlig vurdering fra [auktionshus] ([medarbejder]) Selskabets tilbud antyder, at vi lyver med hensyn til armbåndets værdi – det vil vi ikke finde os i. Det er ikke i orden, at Topdanmark behandler loyale kunder på denne arrogante måde.

Vi vil ikke længere bruge TopDanmark og vil fraråde andre det samme.

En meget utilfreds kunde'

Den 14. februar modtog jeg en mail fra Koncernsekretariatet, hvor der stod, at de ville se nærmere på sagen, men at det kunne tage 5-6 uger.

Den 17. februar sendte jeg en mail og klagede over den urimeligt lange behandlingstid, da sagen synes at være ret simpelt. Jeg modtog ingen svar fra Topdanmark på mailen.

For at hjælpe med at bekræfte værdien af armbåndet kontaktede vi en uafhængig guldsmed for at få en idé om den aktuelle pris på et lignende guldmurstens armbånd. De estimerede værdien af et lignende 29 rækker armbånd til 90.695 kr. Jeg sendte disse oplysninger til Topdanmark den 20. februar 2025.

Efter knap 7 uger var der intet nyt fra Topdanmark. For at fremprovokere en respons sendte jeg den 1. april en mail til Topdanmarks koncerndirektør med ansvar for Customer Excellence - og den 2. april fik vi endelig svar fra Koncernsekretariatet – se nedenunder.

'Tak for dine supplerende e-mails til mig fra den 17. februar, 20. februar og 31. marts. Ligeledes har jeg modtaget din mail fra i går den 1. april adresseret til vores koncerndirektør ..., hvor du klager over, at du ikke har fået svar på din henvendelse endnu.

Jeg beklager, at det ikke har været muligt for mig at vende tilbage til dig med et svar før nu.

Sagen er blevet drøftet med vores skadeafdeling herunder vores smykkесagkyndige forinden min besvarelse til dig, hvorfor det desværre har trukket lidt ud med mit svar.

Jeg er ærgerlig over at læse, at I mener, at vi har antydnet, at I skulle lyve om armbåndets værdi og at vi har behandlet jer arrogant. Det har ikke været hensigten, at I skulle sidde tilbage med denne opfattelse, men vi har behandlet sagen i henhold til indgået forsikringsaftale og gældende praksis og kan derfor kun beklage jer oplevelse af forløbet.

Indledende skal jeg henvise til, at der gælder et forsikringsretligt princip om, at det er op til forsikringstageren at dokumentere sit krav. Det er således op til jer at dokumentere, at det stjålne armbånd har en værdi af 30.000 kr. Princippet fremgår også af de gældende forsikringsvilkår under punkt 11.A:

'For at få erstatning, skal du kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at du har haft de beskadede eller stjålne ting. Du skal også kunne dokumentere, hvornår tingene er købt og til hvilken pris. Dokumentationen kan være kvitteringer, regninger eller købekontrakter. Er tingene købt privat, skal du sikre dig en dateret overdragelseserklæring, hvor det fremgår, hvad der er købt og til

hvilken pris. Overdragelseserklæringen skal indeholde navn og adresse på både køber og sælger. Hvis du ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre dit erstatningskrav, kan vi afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn. I egen interesse bør du derfor altid gemme kvitteringer for dine køb.'

Derudover følger det af praksis, at dokumentationskravet skærpes i takt med kravets størrelse. Når I har rejst et krav på 30.000 kr. for en enkelt ting, skal I derfor også i et vist omfang kunne dokumentere eller sandsynliggøre værdien, før vi kan imødekomme kravet.

Vi har som dokumentation for armbåndet bl.a. modtaget et foto, som er taget på afstand, hvorfor det ikke er muligt at se smykkets nærmere detaljer. Vi kan derfor ikke ud fra fotoet se, hvorvidt der er tale om et murstensarmbånd, som I har angivet. Derudover er fotos i sig selv ikke behørig dokumentation, da de hverken dokumenterer ægthed, kvalitet, karat m.v. Udover fotoet har I også indsendt en vurdering fra en guldsmed, hvorpå armbåndet er angivet med en nypris på 90.695 kr. Vi formoder, at vurderingen er sket ud fra det samme foto, som I har fremlagt for os og jeres egne beskrivelser af armbåndet.

Da vurderingen først er udarbejdet efter skadetidspunktet, kan vi heller ikke lægge den til grund som dokumentation for kravet, da fotos som nævnt ikke dokumenterer armbåndets ægthed. Det er desuden vores opfattelse, at det heller ikke er muligt for guldsmeden at fastslå, at der er tale om et murstensarmbånd på 29 rækker henset til fotoets kvalitet. I henviser desuden til, at armbåndet tidligere er blevet vurderet af et auktionshus til 30.000 kr., men da der alene er tale om en mundtlig vurdering, kan I ikke fremvise en skriftlig erklæring om dette. Vi kan derfor heller tillægge jeres oplysning herom nogen bevismæssig betydning for armbåndets værdi.

På baggrund af ovenstående må jeg derfor fastholde, at vi på det foreliggende grundlag ikke kan imødekomme jeres krav på 30.000 kr. for armbåndet. Til støtte for vores vurdering af sagen kan jeg henvise til, at Ankenævnet for Forsikring tidligere har behandlet lignende sager, herunder kendelsen 94.493. I sagen havde selskabet foretaget en reduktion i klagerens krav for de smykker, som havde en betydelig værdi, da klageren alene havde fremlagt en smykkevurdering foretaget efter indbruddet og nogle uklare fotos. Da klageren ikke kunne fremlægge kvitteringer, certifikater, smykkeæsker eller lignende, var det selskabet opfattelse, at kravet ikke var tilstrækkeligt dokumentet. Dette fik selskabet medhold i af Nævnet, som udtalte, at klageren ved fremlæggelse af fotos og vurdering udarbejdet efter tyveriet, ikke i tilstrækkelig grad havde sandsynliggjort smykkerens værdi. I kan læse kendelsen i sin fulde længde her: <https://ankeforsikring.dk/admankenaevnet/Sider/viewdoc.aspx?CN=94493>

I kan finde tilsvarende kendelser på Ankenævnets hjemmeside.

Jeg er naturligvis ærgerlig over, hvis vores afgørelse betyder, at I ikke længere ønsker at være kunder hos os. Men som jeg har redegjort for, kan vi ikke imødekomme kravet uden yderligere dokumentation, hvilket jeg håber, at I har forståelse for. Hvis I kan fremskaffe yderligere dokumentation, er I naturligvis velkomne til at fremsende dette, så vil vi gerne se på sagen igen.

Hvis I fortsat er utilfreds med vores vurdering af sagen, skal jeg oplyse jer om, at I har mulighed for at klage herover til Ankenævnet for Forsikring. Klagen skal indgives på et særligt klageskema og mod betaling af et gebyr. I kan læse mere om muligheden for dette på ankenævnets hjemmeside på www.ankeforsikring.dk'

Vi er dybt skuffede over både resultatet og den måde, hvorpå denne sag er blevet behandlet. Da den stjalne genstand er et familiearvestykke, er der ingen dokumentation tilgængelig. Vores forsøg på at hjælpe vores sag i form af et fotografi, der viser armbåndet og ved at indhente en vurdering af et lignende armbånd fra en uafhængig guldsmed, er begge blevet miskrediteret af Topdanmark. Det er urimeligt at antage, at en almindelig person ville læse alt det med småt i en police eller have en forståelse af forsikringsvilkår punkt 11A.

Vi er også forbløffede over, at en så simpel sag kan tage 11 uger at løse og kræve en mail til en koncerndirektør for at få et endeligt svar.

Det ser ud til, at Topdanmark kun er interesseret i at løbe fra deres ansvar, og der tages ikke hensyn til, at vi har været loyale kunder de sidste 18 år med meget få skader i den periode."

Selskabet har den 30/4 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Tvisten drejer sig om den af selskabet udbetalte erstatning for et guldarmbånd i forbindelse med et indbrudstyveri.

Klagers krav for guldarmbåndet udgør 30.000 kr. Da klager ikke har indsendt behørig dokumentation for kravet, har selskabet opgjort erstatningen skønsmæssigt til 3.000 kr.

Fakta om forsikringen

Klager har tegnet en indboforsikring med en forsikringssum på 126.000 kr. for guld, sølv og smykker m.v. (bilag 1).

Forsikringen er aftalt på vilkår 6676-2 (bilag 2).

Der gælder ingen selvrisiko ved indbrudstyveri.

Sagsforløbet

Klager anmeldte skriftligt til selskabet den 20. januar 2025, at de havde været bortrejst på ferie i perioden fra den 12. januar til den 19. januar 2025. I den forbindelse havde klagers hustru opbevaret sit guldarmbånd hos deres bekendte, der havde et pengeskab, som det kunne ligge i. Mens klager og dennes hustru var bortrejst skete der imidlertid et indbrudstyveri hos deres bekendte den 16. januar 2025, hvor bl.a. guldarmbåndet tilhørende klagers hustru blev stjålet. Om guldarmbåndet oplyser klager, at der er tale om et arvestykke. Endvidere at det i 18 karat guld og 4 cm bredt. I forhold til guldarmbåndets værdi er det oplyst, at klager ca. 2 år før skadens indtræden har fået guldarmbåndet vurderet hos et auktionshus til 30.000 kr., hvilket også er det beløb, klager har angivet som krav for guldarmbåndet.

Henset til kravets størrelse bad selskabet efterfølgende klager om at indsende dokumentation for guldarmbåndet, hvorefter klager den 29. januar 2025 indsendte et foto af klagers [familiemedlem], hvor hun har guldarmbåndet på (bilag 3).

Da det ikke var muligt for selskabet at se smykkets nærmere detaljer på det indsendte foto, bad selskabet efterfølgende klager om at indsende vurderingen fra auktionshuset, som var foretaget ca. 2 år før tyveriet. Hertil oplyste klager den 10. februar 2025, at der alene var tale om en mundt-

lig vurdering, da de aldrig havde fået guldarmbåndet udbudt på auktion. Det var således ikke muligt for klager at fremsende en skriftlig vurdering.

Selskabet opgjorde herefter erstatningen skønsmæssigt til 3.000 kr. ud fra det modtagne foto af guldarmbåndet (bilag 4).

Idet klager ikke var tilfreds med den opgjorte erstatning for guldarmbåndet, kontaktede klager efterfølgende selskabets skadeafdeling den 12. februar 2025, som på det foreliggende grundlag fastholdt afgørelsen.

Klager kontaktede herefter selskabets kundeklagefunktion den 13. februar 2025, der efter en fornyet gennemgang af sagen tillige fastholdt den skønsmæssige erstatning for guldarmbåndet (bilag 5).

Ved indbringelse af sagen for Nævnet har vi gennemgået sagen på ny. Da der ikke er fremkommet nye oplysninger, finder vi ikke grundlag for at ændre vores tidligere afgørelse.

Vores syn på sagen

Indledningsvis skal vi henvise til, at det følger af de almindelige forsikringsretlige principper, at det påhviler klager at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte krav. Hvis klager ikke kan dokumentere kravet, kan vi enten afvise kravet helt eller fastsætte erstatningen skønsmæssigt. Princippet er endvidere lovfæstet i forsikringsaftalelovens § 22 og fremgår også af de gældende vilkår for forsikringen under punkt 11.A. Endvidere er der tale om et højt krav for en enkelt genstand, hvilket efter praksis også skærper dokumentationskravet.

Som dokumentation for kravet har klager indsendt et enkelt foto af guldarmbåndet. Da fotoet er taget på afstand og samtidig er uskarpt, er det ikke muligt for os at vurdere dets nærmere detaljer, hvorfor fotoet ikke sandsynliggør guldarmbåndets værdi. Derudover bemærker vi, at et foto i sig selv ikke er at anse for behørig dokumentation, da dette ikke dokumentere hverken ægthed, karat eller ejerskab.

Klager har endvidere oplyst, at guldarmbåndet er blevet vurderet til 30.000 kr. ca. 2 år før skadens indtræden hos et auktionshus. Da klager imidlertid ikke valgte at sætte guldarmbåndet til salg hos auktionshuset, blev vurderingen dog kun givet mundtligt. Der foreligger således ingen skriftligt dokumentation herfor, hvorfor vi ikke kan lægge oplysningen herom til grund som dokumentation for guldarmbåndets værdi.

Mens sagen har været under behandling i vores kundeklagefunktion, har klager af egen drift fået udarbejdet en vurdering hos en guldsmed. Heraf fremgår det, at et lignende armbånd i dag har en nypris på cirka 90.695 kr. (bilag 6). Da klager har meddelt os, at han kun er i besiddelse af det ene foto af guldarmbåndet, som vi har modtaget fra klager, formoder vi, at vurderingen er udarbejdet på baggrund af dette foto og klagers egne beskrivelser af guldarmbåndet. Da fotoet som nævnt er taget på afstand og samtidig ikke er af den bedste kvalitet, mener vi ikke, at fotoet giver et tilstrækkeligt grundlag for at foretage en retvisende vurdering af guldarmbåndets værdi. Derudover er vurderingen først foretaget efter skadens indtræden, hvorfor den har begrænset bevismæssig værdi.

Ankenævnet for Forsikring

7.

103404

Ankenævnet har tidligere afgjort lignende sager

I har tidligere taget stilling til lignende sager, hvor klageren har fremsat et højt krav for en eller flere genstande, men alene har kunne fremlægge fotos og eventuelt en guldsmedsvurdering, der er udarbejdet efter skadetidspunktet. Vi kan bl.a. henvise til kendelserne 86.306, 88.795, 94.493 og 98.371, hvor Nævnet på det foreliggende grundlag har givet selskabet medhold i, at dette ikke i tilstrækkelig grad har sandsynligt klagerens fremsatte krav.

Vi fastholder vores afgørelse

Ud fra en samlet vurdering af sagen finder vi ikke, at klager har løftet bevisbyrden for kravets størrelse og rigtighed.

Vi har forståelse for, at det kan være vanskeligt at fremlægge behørig dokumentation, såsom en købskvittering, original smykkeæske eller lign., når der er tale om et arvestykke. Dette ændrer dog ikke på, at klager i et vist omfang skal dokumentere, at de har været i besiddelse af et guldarmbånd til en værdi af 30.000 kr. Idet klager alene har fremlagt et enkelt foto, hvor kvaliteten af fototet ikke gør det muligt for os at se guldarmbåndets nærmere detaljer, er det vores opfattelse, at klager ikke er berettiget til yderligere erstatning i sagen.

På baggrund af ovenstående har vi erstattet guldarmbåndet skønsmæssigt med 3.000 kr.

For god ordens skyld gør vi samtidig opmærksom på, at vi naturligvis er indstillet på at revurdere sagen, hvis vi modtager behørig dokumentation for guldarmbåndet.

Vi afventer herefter Nævnets stillingtagen i sagen."

Klageren har i brev af 4/5 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Svaret fra Topdanmark er læst. Jeg har flg bemærkninger:

1. Jeg vil gerne gentage, at den stjålne genstand er et familiearvestykke, og som sådan er der ingen prisdokumentation.
2. Hvis sagen er så ligetil, som Topdanmark hævder, hvorfor tog det så næsten 2 måneder at nå frem til en afgørelse?"

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af police af 12/2 2025 fremgår bl.a.:

"

Forsikringssummer

Guld , sølv og smykker mv. op til

126.000 kr. "

Af vurdering fra guldsmed af februar 2025 fremgår bl.a.:

"Mursten armbånd
29 rk/29.0 mm 18,5 cm.
Ca. 90.695, -"

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"11 Hvad skal du dokumentere?

A Kvitteringer mv.

For at få erstatning, skal du kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at du har haft de beskadigede eller stjålne ting. Du skal også kunne dokumentere, hvornår tingene er købt og til hvilken pris.

Dokumentationen kan være kvitteringer, regninger eller købekontrakter. Er tingene købt privat, skal du sikre dig en dateret overdragelseserklæring, hvor det fremgår, hvad der er købt og til hvilken pris. Overdragelseserklæringen skal indeholde navn og adresse på både køber og sælger.

Hvis du ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre dit erstatningskrav, kan vi afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn. I egen interesse bør du derfor altid gemme kvitteringer for dine køb."

Nævnet har fået forelagt et fotografi, hvor et familiemedlem bærer et guldarmbånd.

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte, at han var udsat for et indbrudstyveri den 16/1 2025 og i den forbindelse fik stjålet et guldarmbånd. Klageren opgjorde skadesbeløbet til 30.000 kr. Selskabet har skønsmæssigt opgjort erstatningen til 3.000 kr. med henvisning til, at klageren ikke har indsendt behørig dokumentation for kravet. Klageren ønsker en højere erstatning.

Klageren har anført, at armbåndet er et familiearvestykke, hvorfor der ikke er en købskvittering eller anden prisdokumentation. Den eneste tilgængelige dokumentation for armbåndet, som klageren er i besiddelse af, er et fotografi, der viser et familiemedlem, der bærer et guldarmbånd. Klageren har anført, at armbåndet blev vurderet til 30.000 kr. ved et auktionshus for ca. 3 år siden, men da armbåndet aldrig blev udbudt på auktion, var det alene en mundtlig vurdering. Klageren har anført, at han den 20/2 2025 sendte en vurdering til selskabet, foretaget af en uafhængig guldsmed, som har vurderet værdien af et lignende armbånd til ca. 90.695 kr.

Selskabet har anført, at det kan være vanskeligt at fremlægge behørig dokumentation, når der er tale om et arvestykke, men at det ikke ændrer på, at klageren i et vist omfang skal dokumen-

Ankenævnet for Forsikring

9.

103404

tere at have været i besiddelse af et guldarmbånd til en værdi af 30.000 kr. Selskabet har anført, at der ikke foreligger en skriftlig dokumentation fra auktionshuset vedrørende armbåndets værdi, hvorfor vurderingen til 30.000 kr. ikke kan lægges til grund. Selskabet har anført, at det af klageren indsendte foto er taget på afstand og er uskarpt, hvorfor det ikke er muligt for selskabet at vurdere armbåndets nærmere detaljer. Dertil er et foto i sig selv ikke behørig dokumentation, idet det ikke kan dokumentere ægthed, karat eller ejerskab. Selskabet har anført, at på baggrund af disse grunde kan vurderingen fra guldsmeden ej heller lægges til grund, idet vurderingen først er foretaget efter skadens indtræden.

Det fremgår af vurdering af februar 2025 foretaget af en guldsmed, at et tilsvarende armbånd vurderes til "ca. 90.695, -".

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes pkt. 11A, at for at få erstatning, skal det dokumenteres eller sandsynliggøres, at man har haft de beskadigede eller stjålne ting. Der skal også dokumenteres, hvornår tingene er købt og til hvilken pris. Dokumentationen kan være kvitteringer, regninger eller købekontrakter. Hvis erstatningskravet ikke kan dokumenteres eller sandsynliggøres, kan selskabet afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn.

Nævnet bemærker, at det er klageren, der skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet finder, at klageren ved fremlæggelsen af et fotografi af et familiemedlem, der bærer et guldarmbånd samt den fremlagte vurdering fra en guldsmed, der er udarbejdet efter tyveriet, ikke i tilstrækkelig grad har sandsynliggjort, at armbåndets værdi overstiger den erstatning, som selskabet har udbetalt. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Ankenævnet for Forsikring

10.

103404

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ikke har fremlagt anden dokumentation på armbåndets ægthed, værdi eller ejerskab.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Hans-Jørgen Nymark Beck